

Fængslets Funktion

Peter Gelderloos

2003

I moderne republikker siges fængslets funktion at være korrektion. Når individer bryder love, der oprettholder det fælles bedste, går den konventionelle visdom, at de skal straffes eller på anden måde læres at være mere socialt samarbejdsvillige og generøse. Efter min erfaring med fængsling er lydighed det eneste, man lærer i fængslet. En »korrigeret« borger er én, der internaliserer fængselsstremmer, selv på gaden.

Fængslet tjener som en konstant trussel mod alle, der vil modsætte sig, hvad regeringer og virksomheder gør med vores kollektive ressourcer. En kritiker kan påpege, at fængsel kun er en trussel mod systemkritikere, der bryder loven, men hvad det handler om i sidste ende er, at der ikke er nogen juridiske midler til grundlæggende at ændre regeringen. Valg er simpelthen et darwinistisk middel til at udrydde repræsentanter (for eliten), hvis populistiske retorik er mindre overbevisende. Hvis alt, hvad du ønsker fra din regering, er en ny våbenlov eller virksomhedsansvarlighedsstandard, kan du måske se dit demokrati som tilfredsstillende (forudsat at du kan mønstre omkring hundrede tusinde persontimers frivilligarbejde, to hundrede tusinde dollars af donationer, og forudsat at virksomhederne eller bosiddende religiøse fundamentalister i regeringen ikke lægger for meget kamp ud, og også forudsat at du ikke har noget imod, at disse nye regler vil blive bøjet lejlighedsvis for de rige og magtfulde). Men hvis det, du ønsker, er et samfund, der værdsætter menneskelige og miljømæssige interesser frem for Machiavelliske stat- og virksomhedernes interesser, og det gør de fleste mennesker på ét eller andet niveau, så er det bare ærgerligt; din regering vil ikke repræsentere dig. Der er intet samtykke fra de regerede; vi blev alle født undersåtter, mens regeringen ikke er født ud af vores initiativ eller deltagelse. Faktisk fungerer det bedst uden os. Hvis den eneste mulighed, du har, er at give samtykke, er det ikke konsensus: det er underkastelse.

Vores hypotetiske kritiker kan også nævne, at vi har ytringsfrihed, og det er alt, hvad vi behøver for at sikre, at vi kan påvirke vores samfund. Bortset fra det faktum, at respekten for ytringsfriheden i dette land er vilkårlig og underlagt restriktioner, vil jeg foretrække at nævne en bemærkning, jeg kom med, mens jeg var fængslet. Låst inde i en maksimal sikkerhedscelle havde jeg mere »ytringsfrihed«, end jeg gjorde i minimums sikkerhedsfængsel, og jeg kunne helt sikkert kritisere, selv bande af, mine vagter mere end jeg kunne slippe af sted med mod politiet eller andre embedsmænd på ydersiden. Hvad det kommer ned til er, at ord ikke kan nedfælde magtens vægge; i »hullet« kan du råbe alt, hvad du vil. Det er meget lærerigt, at når indsatte stiger ned på sikkerhedsniveauet, når de kommer tættere på frigivelse, bliver de i stigende grad uddannet til ikke at tale ud. På ydersiden, »super-minimal sikkerhed«, som det burde være kendt, er folk uddannet til ikke at modstå, og de er betroet at forblive uden for fængslet, så længe de viser, at de ikke er en trussel mod den etablerede orden.

Selvfølgelig er undertrykkelse af protest ikke den eneste funktion af et fængsel, og i USA er det faktisk en mindre funktion, fordi så få amerikanere engagerer sig i protest. I det mindste i middelklassen er der næsten ingen bekymring for sådanne immaterielle koncepter som frihed, så længe brændstof er billigt og der er rigeligt luksuriøse biler. Da de er de mest forbrugeristiske, er amerikanerne mere tilbøjelige til fascisme og totalitarisme end nogen andre mennesker, jeg kender til. Amerikanerne vil købe hvad som helst, uanset om det er den seneste politikers løgn eller den nyeste stykke billigt plastik lort fra Wal-Mart. En løgn, der er blevet købt alt for længe, er, at fængsler udfører en tjeneste for samfundet, når de i virkeligheden tjener til at tage magten fra sorte, latinoer og oprindelige samfund ved at fængsle hvad der ofte udgør et flertal af visse aldersgrupper fra disse samfund, og generelt for lovovertrædelser så harmløse som narkotikabesiddelse (som i USA har potentiale til at bringe en livstidsdom). Fængsler giver også billig, tvunget arbejde; for mindre end en dollar i timen (ofte ikke nok til at dække udgifterne til fængselslivet) arbejder fanger med at lave produkter til offentlige organer og militæret. Faktisk åbnede forfatningsændringen, der specifikt og forsætligt forbød slaveri, et smuthul, der tillod tvangsarbejde i tilfælde af fængsling.

I den tid, det tager verdens »civiliserede folk« at genlære at leve og interagere på et højere niveau end trænede hunde, og kun reagere på øjeblikkelig belønning og straf, håber jeg, at vi alle kan vise en større grad af solidaritet og støtte til de millioner af mennesker, hvis liv gradvist bliver ædt af verdens fængsler.

Det Anarkistiske Bibliotek

Peter Gelderloos
Fængslets Funktion
2003

theanarchistlibrary.org
oversat af Atticora

da.anarchistlibraries.net